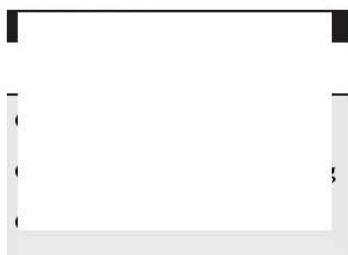

Hoe de onbegrijpelijke chaos van het leven je in één dag volledig in de vernieling helpt

door **Martin Hermens**

R egel één van spontane seks: lach hem nooit uit. Mac doet dat wel en dus eindigt de vrijpartij met manlief (ze noemt hem consequent 'de lege plek') in een debacle. De ochtend erna heeft Mac er nog last van. Dat helpt niet om de werkdag opgewekt te beginnen. Die eerste scène van *Mac* is op en top Jibbe Willems. De Arnhemse toneelschrijver grossiert in zijn stukken met seks, geweld en randfiguren. Mac is niet zo'n randfiguur. Totdat het noodlot haar die dag onverwachts treft en haar leven wreed losrukt van alle verwachtingen die ze koestert. Het toneelstuk is gemaakt in het kader van het talentontwikkelings-

programma van Toneelschuur Producties. Willems geldt als een veelbelovende tekstschrijver en maakt die belofte in *Mac* ruimschoots waar. Vloog hij in *Apocalyps*, een eerdere tekst van zijn hand, nogal eens uit de bocht, nu is het verhaal strak afgekaderd. Wat overeind blijft, is de niet te stuiten waterval van taal. Woorden struikelen soms bijna over el-

kaar. Willems vertelt in een rauw idioom, heeft geen behoefte aan keurig dichtgeplamuurde poëzie. Tussendoor grossiert hij in filosofietjes waarmee hij rake kanttekeningen zet bij het menselijk leven. In *Mac* draait het om de teloorgang van een ogenschijnlijk gelukkige vrouw. Het ultieme geluk is haalbaar, zo probeert de reclamewereld ons elke dag opnieuw te laten geloven. Maar in het echte leven is dat een honds moeilijke opdracht. 'Soms is het leven een mislukte foto', zo noemt Willems het. Voor zijn anti-held Mac is de Amerikaanse manier van leven het ideaal dat zij wil bereiken. Hoezeer ze ook overtuigd is van de haalbaarheid van dat doel, zij is niet in staat de kloof tussen verwachting en resultaat te overbruggen. Dat

doet pijn en leidt tot chaos. Actrice Hanneke Scholten levert in de regie van Michiel de Regt een prachtige prestatie. Bijna twee uur lang houdt ze je bij de les. Met haar glansrijke timing verricht ze keer op keer kleine wonderdjes. Scholten blijft standvastig overeind in de woordenbrij van Willems en geeft waar nodig met veel scherpte het cynisme, het venijn en het verdriet vrij spel. Dat intrigeert mateloos. De gebeurtenissen in de dag uit het leven van Mac zijn wat al te dik aangezet. Dat zorgt voor een hoop hilariteit. Willems, Scholten en De Regt houden die stortvloed aan wanhoop echter stevig in de hand. Met als doel je te laten voelen dat het leven inderdaad een onbegrijpelijke chaos is.